

«Εὐαγγελινὸς ὁ ράπτης ἀνέφερεν ἡμῖν, ὅτι ἠγόρασε πράσει τελεία παρὰ Σεβαστῆς τῆς νόμφης τοῦ Καρβούνη συσκοπερίβολον ἔν. Ὅμως φθόνῳ κινήθεις Μανωλάκης ὁ τοῦ Ἄντωνίου καὶ πείσας τὸν ποτὲ αὐτόθι Ἀλάμπεη, ὡς πρόσωπον δυνατόν, ἐποίησε σκέψιν, ὡς τάχα τοῦ Ἀλάμπεη χρεῖαν ἔχοντος τοῦ συσκοπερίβολου, ἀνάγκη ἦν ἀπαραίτητος καὶ ἀπειλαὶ βαρεῖαι τοῦ παραχωρῆσαι ὃν εἶπομεν πτωχὸν καὶ ἀνίσχυρον Εὐαγγελινόν. Πλὴν μετ' οὐ πολὺν καιρὸν τούτου τοῦ Ἀλάμπεη θανόντος, νῦν ὁ Εὐαγγελινός, ὡς νόμιμος καὶ ἀληθῆς δεσπότης τοῦ συσκοπεριβολίου, ζητεῖ καὶ ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ ρηθέντος Μανωλάκη, τοῦ ἀδίκως καὶ βία κατακρατοῦντος καὶ αὐτοῦ ἐπαναλαβεῖν. Διὸ γράφομεν : Ἐξέτασον κατὰ τόπον καὶ εἰ μὲν ὁ ρηθεὶς Εὐαγγελινὸς γνώμη ἑαυτοῦ καὶ οὐ βία ἀπέδοτο τὸ συσκοπεριβόλι, ἤδη καλὸν καὶ μηκέτι τοῦτο ζητήτω. Ἄν δὲ βία οὐ εἶπομεν . . . τοῦ Ἀλαμπέη, ἐπλακώθη τὸ μούλκιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Μανωλάκη καὶ ἔτι κατακρατεῖται, ἐπιτίμησον τοῦτον τὸν Μανωλάκην ἀποδοῦναι τῷ Εὐαγγελινῷ τὸ συσκοπερίβολον, ἐν βάρει ἀφορισμοῦ καὶ ἐξώσει τῆς Ἐκκλησίας, λαμβάνοντος πλὴν τοῦ Μανωλάκη τὰ ἑαυτοῦ ἄσπρα πρότερον».

90

1580. Διάταξις πΚ Μητροφάνους, περὶ τοῦ συνέρχεσθαι εἰς γάμον τοὺς ὑφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀναδεχθέντας:

ἐν 70, Β', σ. 380–381.

« . . . ἀπροκριμάτιστον εἶναι τὸ τοιοῦτο συνάλλαγμα καὶ ἀκόλυτον, ἐπεὶ ὁ νόμος τὰ κεκωλυμένα πρόσωπα ρητῶς φανεροῖ, καὶ ταῦτα γαμικῶς μὴ συνέρχεσθαι καὶ μόνα ἐδικαίωσαν . . . φυλάττειν γὰρ χρέος ἔχομεν τὰ ρητῶς γεγραμμένα καὶ τοῖς θείοις Πατρῶσι τετυπωμένα, οὐχὶ καὶ διαλογισμοῖς ἄγχειν τοὺς πολλούς, καὶ στενοχωρεῖν τὰς τῶν χριστιανῶν συνειδήσεις . . . ».

91

1580. Ἀχτναμές σ. Μουράτ Γ', ὑπὲρ τῶν νήσων Νάξου, Ἄνδρου, Πάρου, Σαντορίνης, Μήλου καὶ Σύρου:

ἐν 145, σ. 101–105, ἐν 243, σ. 27–30 καὶ ἐν 290, σ. 135–138.

« . . . τὴν σήμερον ἀνεφανήσθησαν ἔμπροσθεν εἰς τὴν βασιλικὴν μου Πόρταν, . . . χριστιανοὶ ἐκ μέρους τῶν λαῶν τῶν νησίων . . . Ναξία, Ἄνδρος, Πάρος, Σαντορίνης, Μῆλος καὶ Σύρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνάφερον, ὅτι εἰς τοὺς χρόνους . . . τοῦ . . . σ. Σουλεϊμάν . . . εἶχαν προσκυνῆσει οἱ λαοὶ τῶν αὐτῶν νησίων εἰς τὴν ὑποταγὴν μας. Ὅταν ὁ Ἀηρατὴν μπέης, καπετάνιος, ἐπῆγεν εἰς ἐκεῖνα . . . οἱ λαοὶ τῶν αὐτῶν νησίων εἶχαν ψηφίσει ἕνα χριστιανὸν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς των διὰ γοβερνατόρον, καθὼς ἀπὸ παλαιόθεν εἶχαν τάξιν, ὁ ὁποῖος μπέης χριστιανός, ὕστερα ἀπὸ πολλοὺς χρόνους ὅπου ἔζησεν, ἀπέρασε ἀπὸ ἐτούτη τὴν ζωὴν καὶ ἐτότες ἐδόθη τὸ δουκάτον τοῦ Ἰωσήφ Ἑβραίου, ὁ ὁποῖος τὸ ἀφέντεψεν πολλοὺς χρόνους κατὰ τὴν τάξιν τως, καὶ εἰς τὸν καιρὸν του ἦτον ὅλοι εὐχαριστημένοι καὶ δίχως πείραξες. Τὴν σήμερον, διότι ἀπόθανε ὁ λεγόμενος Ἰωσήφ, ἐψηφίσθη εἰς τὸ γκοβέρον ἐκεινῶν τῶν νησιῶν ἕνας σαντζακόμπης καὶ ἕνας καθῆς. Καὶ οὕτως κατὰ τὰ εὐγενικὰ κεφάλαια ὅπου διὰ χάριν ἐδόθησαν τοῦ λαοῦ τοῦ νησίου τῆς Χίου, παρομοίως καὶ αὐτονῶν γίνεται χάρις, μὲ ἐτούτα τὰ . . . κεφάλαια, ὡς κάτωθεν. Ὅτι κατὰ